

ע"פ 42369/10/17 - ח'אלד ח'דור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"ת 17-10-42369 ח'דור(אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט איל באומגרט
המעורער ח'אלד ח'דור (אסיר)
נגד מדינת ישראל
המשיבים

החלטה

כללי:

- לפני בקשה להאריך המועד להגיש ערעור (להלן: "הבקשה"), על גזר דין מיום 10.5.17 שניתן על ידי בית המשפט לטעבורה בחרדה בתת"ע 16-12-8716 (להלן: "גזר הדין").

נגד המבוקש הוגש כתוב אישום בגין עבירות של נהייה בשכבות (שלושה מקרים), נהייה ברכב ללא פוליטיק ביטוח בתקוף ובהתאם יותר משנה נסועים ללא מלאה כדי שטרם מלאו למבוקש 21 שנים.

- בבית משפט קמא הגיעו הצדדים לידי הסדר טיעון במסגרת הוטלו על הנאשם העונשים הבאים:
מאסר בפועל לתקופה של שלושה חודשים, אולם ירצה המבוקש בעבודות שירות, מאסר על תנאי למשך שמנה חודשים וה坦אי הוא שבמשך שלוש שנים המבוקש לא יעבור על עבירות בהם הורשע, פסילה מקבל ולהחזיק רישיון נהיגה למשך שלוש שנים ופסילה על תנאי לשישה חודשים מקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת למשך שלוש שנים וקנס כספי בסך 2,000 ₪.
- הבקשה מתיחסת אך ורק לנזר הדין.

טענות המבוקש:

עמוד 1

4. יש להיעתר לבקשה, גם שהוגשה באיחור של כשלושה וחצי חודשים, מהטעם שנגזר עונשו של המבוקש בטרם הוגש תסקירות בבית משפט כאמור, תסקירות שבעניינו הינו תסקירות חובה שכן בעת ביצוע העבירות בהן הורשע טרם מלאו לו 21 שנים.

חובה לקבלת תסקירות הינה מהותית שכן יש בה כדי להשפיע באופן משמעותי על גזרת הדין, הן בעבירות קלות והן בעבירות חמורות.

5. באשר לסייע האיחור בהגשת הערעור טוען המבוקש, כי הטעות התגלתה לו לאחר שנטפס, ככל הנראה, בכך בגין ביצוע עבירות אחרות. הייצוג המשפטי הוחלף וזה החידש גילתה את השגגה.

טענות המשיבה:

6. המשיבה התנגדה לבקשה ותשובה, הכתובה בכתב יד, הייתה לכוונית והתמצטה בכך שגזר הדין הושת במסגרת הסדר טיעון ואין בהיעדר תסקירות לבטולות גזר הדין באופן גורף. עוד טענה המשיבה כי בעת גזר הדין היה המבוקש מזינגן וחלפו חמישה חודשים מעת גזר הדין.

7. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים, הרחיב ב"כ המשיבה וטען כי הלהקה היא שגם אם חלה חובת תסקירות, עליה לא ניתן לה坦נות, אין בהיעדר התסקירות, כשלעצמם, כדי להביא לקבלת הקשה. לשיטת המשיבה, מדובר בהסדר טיעון "סגור" וחובה הייתה על בית המשפט לאמץ אותו. לעומת זאת, לטענת המשיבה התסקירות לא היה מעלה ולא היה מורייד בעניינו של המבוקש.

עוד טענת המשיבה כי גם אם תיעתר הבקשה או הערעור היה מוגש במועד, סיכוי הערעור הם קלושים נכון העבירות בהם הורשע המבוקש וכותב האישום הנוכחי הרובץ על צווארו לעת הזו.

תשובה המבוקש:

8. המבוקש, בתשובהו לערעור המשיבה, הדגיש כי מיד עם חילופי הייצוג המשפטי ובהתודעה בדבר התקלה, של אי הגשת תסקירות, הוא פעל להגשת הבקשה. עוד סבור המבוקש כי סיכוי הערעור טובים.

דין והכרעה:

9. סעיף 201 לחוק **סדר הדין הפלילי** [נוסח משולב], התשנ"ד-1982 קובע:

"**בית המשפט רשאי, לבקשת מעורר, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שבערו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו- 200.**"

שורה ארוכה של הלכות קבעה כי, בשונה מהליך אזרחי, לא נדרש המבקש כאן להציג "טעמים מיוחדים" על מנת שביקשתו תקובל. הטעם לכך נועז בחובה ליתן שיקול דעת נרחב בבית המשפט שכן לפניו שאלת חומרת הענישה המושתת על נאשם. עוד קבעה ההלכה כי ככל יטה בית המשפט להתיחס לבקשת נאשם לקולא, על מנת לאפשר למי שהורשע בדיון למצות את ההליכים בעניינו.

עם זאת, אין שימושה של הגישה המקלה כי בקשה כגון דא תיעתר בדבר שבוגירה, שכן הכלל הוא عمידה במועדים קבועים בדיון. על בית המשפט להתחשב בעקרון סופיות הדיון, להציב גבולות להימשכות ההליכים שכן האינטרס הציבורי מחייב יציבות וודאות משפטית.

על כן "**אין ליתן אורך להגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור בפליליים, אלא בהתקיים טעם ממשי המניח את הדעת**". ראו בש"א 5988/06 **נגר נ' מדינת ישראל**, בש"פ 9023/09 **מוחסין נ' מדינת ישראל**, בש"פ 11/6907 **קנין ספרעם נ' מדינת ישראל** וע"פ 7754/06 **ציפר נ' מדינת ישראל** (פורסמו במאגרים).

דהיינו, על המבקש להכנס לאולם בית המשפט, להוכיח קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת.

ככל, ככל שמשך האיחור גדול יותר מוטל הנTEL על מבקש הארכה.

10. אין מחלוקת בין הצדדים כי חלה חובת הגשת תסקير בעניינו של המבקש. ראו לעניין זה הוראות סעיף 38(א) **חוק העונשין בתנאי סעיף 1(1) לאכזרות דרכי ענישה (تسקיר של קצין מבחן)**, תשכ"ד - 1964. כך גם אין מחלוקת כי תסקיר לא נערכ.

11. בע"פ 3197/07 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) (להלן: "פרשת אגבאריה"), נקבע כי אל לו לבית משפט, לגוזר עונש של מאסר, כל עוד לא הוגש לו מסקיר שירות מבחן, אודות הנאשם, המספק את הנתונים הדרושים על מנת להגיע למסקנה מבוססת.

עוד נקבע בפרשת אגבאריה כי בית משפט, חרף אי הגשת תסקיר חובה, לא יתערב בגזר דיןה של הערכתה המבררת במקרה בו "**עשוי בית המשפט לערעורים לקבוע כי בנסיבות המקרה לא יהיה סיכוי שתסקיר של שירות המבחן יוביל להקללה בעונש**".

12. בית המשפט הוסיף בפרשת אגבאריה כי יש להקפיד על זכויות נאשם, גם אם העבירות אותן ביצע הין קשות וחמורות. על כן, ראוי לנகוט גישה מצומחת, מקום בו מחליטה ערכאת הערעור, להכשיר חריגה של הערכתה

הمبرרתת. משכך, נקבע בפרשת אגbaraה כי על הערכתה המבררת להיות משוכנעת כי אין סיכוי לשינוי בגורר הדין על אף היעדר התספיר.

13. במאמר מוסגר יזכיר כי מעבר לדברים אלה שנאמרו בפרשת אגbaraה, עליהם סמכה המשיבה ידיה, בסופו של יום, בית המשפט, לא יהיה מוכן להגיע למסקנה כי לא היה סיכוי לשינוי גורר הדין.

14. המבוקשת אף סומכת יתודתיה על ע"פ 13/2019 **פאיס נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) (להלן: "פרשת פאיס"). בכל הכבוד הראי דומה שאין הדון דומה לראיה. בפרשת פאיס התבර עניינו של אחד אשר העונש שנגזר עליו היה עונש חובה. מעבר לכך חזר בית המשפט על הכללים שנקבעו בפרשת אגbaraה תוך שהוא מציין כי **"יש שיקול את ההשלכות האפשרות של התספיר בנסיבות הקונקרטיות - ובמיוחד אם קיים סיכוי לשינוי גורר הדין בעקבות קבלת תספיר.**

15. מאידך, ראו את עפ"ת 10-09-29109 **אבסייה נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי משלא התבקש תספיר של שירות המבחן הוחזר הדין לבית משפט כאמור.

16. בענייננו, אין חולק, כאמור לעיל, כי קיימת חובת הגשת תספיר לבית המשפט. חובה זו לא קיימה. כך גם נקבע בפרשת אגbaraה שהחובה העיקרית להאריך את עניין בית המשפט רובצת על המדינה. לא ניתן לומר, במקרה דנן, כי גם אם היה מזמין תספיר, לא היה שינוי בגורר הדין.

17. בית המשפט אינו מתעלם מטעוני המבוקשת כי המדויב בהסדר טיעון "סגור" וכלל, נהגים בתוי משפט לאמץ הסדרים הללו. אולם, צדדים אינם יכולים לוותר על החובה שבהגשת תספיר. בהחלטת נתן להלום מצב שלו היה מזמין תספיר, הסדר הטיעון היה מקבל גוון אחר ואולי אף בבית המשפט היה שם דגשים אחרים במסגרת הענישה. מכל מקום, לא מונחת היום בפני בית המשפט היום תשתיית ממנה ניתן לומר כי לו היה תספיר בפני בית המשפט הענישה לא הייתה משתנה.

התוצאות:

18. קשה להניצח מצב בו שילוב של תקלות דיוניות, במסגרת המשיבה וב"כ דואז של המבוקש, לא האירו את עניין בית המשפט לעניין חובת הגשת תספיר. הורתת המצב על כןו, בשילוב עם אי יכולת להגיע למסקנה כי גורר הדין לא היה משתנה, לו היה מוגש תספיר לבית משפט כאמור, מבאים לידי מסקנה, כי יש בידי המבוקש טעם ממשי המניח את הדעת להאריך המועד להגשת הערעור.

19. בשולי הדברים, יש להתייחס לאופן הגשת תשובה המדינה. זו הוגשה בכתב יד על גבי בבקשה ללא הפניה לאسمכתאות. ראו לעניין ב"ש 2935/07 **אטיאס נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) וכל המוסף גורע.

20. אשר על כן מוחלט בזאת להאריך המועד להגשת הערעור.

המציאות תעביר הערעור לモותב על פי כללי הניתוב.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשע"ח, 05 דצמבר 2017, בהעדן הצדדים.

חתימה